

F. t. l. vedr. godskørsel og lov om buskørsel

vil kunne indgå i allerede oprettede sager, mens ansøgninger fra nye virksomheder, der alene ønsker at beskæftige sig med udlejning af vikarer, ikke forventes i stort antal.

Lovforslaget berører ikke kommuner og amtskommuner.

6. Administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Med lovforslaget udvides adgangen til at benytte vikarer, hvilket må påregnes at indebære administrative og økonomiske fordele for gods- og buskørselsvirksomhederne. Der vil således kunne opnås bedre kapacitetsudnyttelse af køretøjerne, bedre logistik samt en mere rationel og effektiv arbejdsgang for erhvervet med deraf øget indtjening.

Lovforslaget forudsætter, at der for at sikre de fornødne faglige kvalifikationer hos de, der ønsker at drive vikarvirksomhed, etableres en overbygning på de eksisterende kursuskrav i forbindelse med tilladelsesordningerne på gods- og buskørselsområdet, som de pågældende skal gennemføre og bestå. Disse kurser udvikles og afholdes i privat regi – typisk af brancherne selv – efter godkendelse fra Færdselsstyrelsen. Etablering af et særligt vikarmodul i tillæg til de eksisterende kurser vil indebære en udgift for erhvervene.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

8. Forslagets miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Efter lovforslaget skal en vikarvirksomhed opfylde en række nærmere fastsatte adgangskrav for lovligt at kunne stille chauffører til rådighed for andre indehavere af tilladelse i medfør af godskørselsloven og buskørselsloven til erhvervsmæssig godskørsel og buskørsel her i landet. Lovforslaget vedrører således ikke udenlandske tilladelsesindehaveres kørsel her i landet, eller danske tilladelsesindehaveres kørsel i udlandet.

Efter EU-retten kan medlemsstaterne betinge retten til at drive vikarbureau af en godkendelse, jf. EF-domstolens dom af 18/1 1979 i de forenede sager nr. 110 og 111/1978, Anklagemyndigheden mod Willy van Wesemael m.fl., og dom af 17/12 1981 i sag nr. 279/1980, straffesag mod Alfred John Webb. Begge de nævnte sager vedrører krav om bevilling i forbindelse med vikarbureauvirksomhed.

Dette forudsætter, at en stat tager hensyn til beviser, tilladelser, garantier m.v., opnået i andre medlemslande.

Det foreslåede krav om godkendelse på vikarområdet vil ikke være en diskriminerende foranstaltning på grund af nationalitet i forhold til EU-retten og Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsråd. Virksomheder, som er etableret i andre EØS-lande end Danmark, og som har en tilladelse til gods- eller buskørsel, hindres ikke i at drive vikarvirksomhed i Danmark, hvis blot de er i besiddelse af en dansk godkendelse, som kan opnås enten ved at gennemføre et vikarudlejningskursus i Danmark eller i form af dokumentation for, at der er gennemført et kursus i et andet EØS-land, der kan sidestilles med et vikarudlejningskursus.

Endvidere bemærkes det, at ordningen navnlig tager sigte på at sikre chaufførvikarerne betryggende arbejdsvilkår og lønforhold, hvilket samtidig skal medvirke til at højne trafikikkerheden, at beskytte erhvervet mod useriøse virksomheder, som vil kunne skade stabiliteten på området, at sikre, at virksomhederne udøves under sunde konkurrencevilkår på basis af en sund økonomisk drift samt at sikre tilladelsesindehaverne et produkt, der lever op til dansk faglig standard, leveret af virksomheder, som opererer inden for lovgivningsmæssige forsvarlige og betryggende rammer, og som kan kontrolleres og sanktioneres. I det omfang godkendelsesordningen indebærer en restriktion i forhold til retten til at drive vikarvirksomhed, skønnes ordningen at være proportional i forhold til de nævnte samfundshensyn.

10. Høring

Vejtransportrådet og Persontrafikrådet har udtalt sig vedrørende chaufførvikarudvalgets rapport af juli 1999. Begge råd har enstemmigt tilkendegivet følgende vedrørende vikarordningen for erhvervsmæssig gods- og buskørsel:

Der bør i overensstemmelse med rapportens indhold og konklusion skabes mulighed for yderligere anvendelse af chaufførvikarer, således at dette også kan ske som erhvervsmæssig udlejning af chauffører.

Den eksisterende adgang til udlån af chauffører mellem vognmænd bør bibeholdes.

En ny ordning bør ikke hindre, at eksportvognmænd kan anvende udenlandske chaufførvikarer, der udlejes på erhvervsmæssigt grundlag.

Lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt til høring hos de i bilag 2 nævnte myndigheder og organisationer. Når Trafikministeriet har modtaget høringssvarene, vil de blive fremsendt til Trafikudvalget.